

ogsaa tilstrækkeligt med ham i Gaar, men jeg har dog en lille Meddelelse til ham. Han talte om, hvor vanskelig Landbostanden var stillet, særlig Gaardmændene. Jeg vil dog fortælle ham, at medens Gaardmændene før Krigen efter deres egne Opgivelse havde en skattepligtig Indtægt, en Indtægt, efter at Skatten var fradraget, der androg 1 540 Kr., havde de i 1926—27 4 100 Kr. Jeg vil henstille til de gode Landboere at overveje, om da virkelig Arbejdernes Lønninger er de eneste, der nu skal bringes ned paa et Niveau svarende omtrent til 1914, naar de selv ifølge statistiske Oplysninger, som enhver kan skaffe sig, har set deres egen Indtægt forøges med 160 pCt.

Og den kunde have været højere. Ser vi efter i Udførselsstatistikken, saa udførte Danmark sidste Aar af Flæsk, Smør, Heste, Kreaturer, og hvad vi ellers har at udføre, for 437 Mill. Kr. mere end i 1914, medens vi til Gengæld indførte Foderstoffer, Kunstgødning og Frø til Udsæd for 92 Mill. Kr. mere. Det vil sige, at Landboerne har forøget deres Indtægt med 345 Mill. Kr. fra 1914 til i Dag, hvor de klager over de frygtelige Tider. Og Indtægten kunde have været større. Under den stadige Stigning har Landbruget forøget sin Gæld, saaledes at det danske Landbrug i Dag til Kapitalen, den Kapital, der er samlet under Krigen, maa udrede 100 Mill. Kr. mere, end det maatte i 1914. Det var i Opgangstiderne, de administrerede paa denne Maade.

Naar jeg nævner disse Tal, faar man bedre stillet i Belysning Regeringens Krav: Ned med Lønningerne — for Arbejderne vel at mærke —, ned med Statens Udgifter, dybere Nedskæring for de allerdaarligst stillede, for at man kan give Nedsættelser til dem, jeg her har nævnt.

Hvorfra stammer nu disse mægtige Formuer? Ja, det har vi ingen Oplysning om. Jeg kan huske et enkelt Eksempel, der er fremdraget netop fra denne Plads, og som jeg gerne vil understrege i denne Forbindelse. I Aaret 1915 var der en Forretning i Aarhus, der handlede med Korn og Foderstoffer, og som lededes af en Forretningsfører. Denne Mand benyttede Krigen, den Ulykke for Verden, som Krigen var, til at forhøje Priserne paa Korn og Foderstoffer, saa at det kneb for den danske Befolkning at faa Brød og kneb for Landmændene at faa Foderstoffer; alle Produkter steg i Pris. Da Aaret var omme, gav de Grossererere, som han var Forretningsfører for, ham 1 Mill. Kr. i Tantième for Aaret 1915. Men Kommune og Stat maatte laane for igen at sætte Prisen paa Brødet, paa de Fødemidler,

som han var med til kunstigt at fordyre, ned. Denne Mand hører sikkert i Dag til de 498, som den højtærede Finansminister synes skal have Skattelettelse, og derfor skal Aldersrentenyderne og Invaliderne nedskæres.

Hvad betyder nu Skattelettelsen? Ja, dèr er igen noget, som — jeg vil ikke sige undrede mig, men var betegnende. Naar Regeringen nu i Oktober Maaned strør 10 Mill. Kr. ud til den danske Befolkning i Skattelettelse — oven i Købet mere end oprindeligt paatænkt, idet det bliver 10,3 Mill. Kr. —, hvorfor er man saa saa beskedet, hvorfor fremhæver man ikke det som et af de mægtige Resultater af Nedskæringen? Hvorfor raaber man ikke ud over Landet: Dèr kan I se Resultatet, nu kommer Skattelettelsen, nu i Oktober faar I den at føle? Jeg skal sige hvorfor. De 498, der ejer over 1 Mill. Kr. og gennemsnitlig har 134 000 Kr. i Indtægt efter Skattemønstrene, disse Mennesker faar gennemsnitlig en Skattelettelse paa 3 000 Kr. nu i Oktober Maaned. En Arbejder i København, der har 3 000 Kr. om Aaret og har tre ukonfirmerede Børn, faar 20 Ø. i alt som Skattelettelse. Og der er skaaret ned paa de sociale Udgifter. Det er Resultater, Venstregeringen kan være stolt af. Jeg forstaaer godt, at de ikke har Lyst til at prale af Skattelettelsen, for det er ikke sikkert, at man vil finde, at det er god demokratisk Politik, her er ført.

Saa siger man, at Parikronen skal respekteres. Ja, lad os tage en af de 498, der ejede en Million eller derover! Lad os tage Manden med en Million. Hans Million var 600 000 Kr. værd i 1924, saa steg den 400 000. Derfor faar han 3 000 Kr. i Skattelettelse. Det er at respektere Parikronen. Det er Teori og Praksis, og dem, der ingen Parikroner havde, tog man Pengene fra for at give Skattelettelse til de andre. Det er den Politik, som nu giver sig Udslag, og om hvilken den højtærede Finansminister erklærer, at man vil søge at fortsætte ad samme Vej, og om hvilken det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger: brug Kniven haardere endnu, det har vor fulde Billigelse, vi trænger til Skattelettelse ude paa Landet; vore Indtægter er stegt 160 pCt. siden 1914; saa manglede det bare, at Arbejderne skulde have en Stigning paa 100 pCt.

Saadan ser Stillingen ud i Øjeblikket. Hvad kan vi da vente i kommende Tider? Yderligere Nedskæring. Den højtærede Statsminister lægger for; han fortæller, at vi maa bort fra 8 Timers Arbejdsdagen,